

i sin Drengaar havde maattet læse højt paa sine Friefttermid-
dage, en Beskæftigelse, der ikke var bleven uden Indflydelse
paa hans Forhold til Literaturen udenfor hans eget Fag. Her
saae han nu klart og myndigt udtalt, hvad hans egen Erfaring
havde lært ham om Livet og Menneskene, og han frydede sig
i sit Hjerte ved at læse de vittige og skaanselsløse Angreb paa
alt det, han selv hadede derhjemme, først og fremmest paa hele
det smaavorne, selv gode Kleresi, Sidenius'erne, der ogsaa for
denne Mand stod som Landets Ulykke og Skam.

Særlig opfyldt var han af den store Afhandlings Slutning,
hvori Forfatteren som Svar paa de Angreb, hans Virksomhed
havde været Genstand for fra mange Hold, i digterisk Form
gengav det første Indtryk, han havde faaet af sit Hjemland ved
Tilbagekomsten fra et fleraarigt Studieophold i Udlandet. Han
fortalte om, hvorledes han efter en Iltogsfart forbi det genfødte
Tysklands larmende Storbyer, gennem det myretravle Hamborg,
og det nyskabte Kiel, en stille Morgen var kommen med Dam-
peren til Korsør og allerede ved Indsejlingen til den lille Byes
tavse og tomme Havn var bleven grebet af en Fornemmelse af
at glide ind i en anden Verden, i Drømmenes overjordiske Rige.
Og Indtrykket havde ikke fortaget sig, da han med den frem-
brydende Dag kørte ind gennem Landet i et tungt rumlende
Tog, der efterhaanden rystede alle de andre Passagerer i Søvn,
og som hvert Kvarter standsede ved en lille Landstation, hvor
et Par Bønder med grundtvigianske Pilgrimshatte og store To-
bakspiber sad og ventede — ikke paa det Tog, der holdt, men
paa et, der skulde komme om en Time eller to. Det var, som
om han var kommen til et Land, hvor Tiden ikke havde Værdi
for Nogen, hvor alle i bogstavelig Forstand havde Evigheden
for sig. Og Indtrykket holdt sig endnu, da han naaede Køben-
havn og gik rundt i de snevre Gader, hvor intet syntes at have
forandret sig i de mellemliggende Aar, hvor Brolægningen var
lige elendig, Butikerne lige provinsielle, Droskerne de samme
Sneglehusbefordringer som før, og hvor Teaterplakaterne for-
kyndte Opførelsen af ganske de samme barnlige Ridderdramaer,
som dengang han rejste. Det var, som om Livet havde staaet